Р Е Ш Е Н И Е
№ 2081

гр. София, 27.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 18 състав,** в публично заседание на 27.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Росица Драганова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **5868** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), вр. чл. 9б от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ).
Образувано е жалба вх. № 14602 от 18.06.2012 г., подадена от Ф. А. Г., в качеството му на [фирма], срещу Акт за публично общинско вземане № 2/25.06.2002 г., издаден от Кмета на район О., мълчаливо потвърден от Кмета на Столична община.
Жалбоподателят оспорва акта за установяване на публично общинско вземане като нищожен, тъй като е издаден при липса на компетентност. Излага подробни съображения, че същият е и незаконосъобразен и немотивиран. Жалбоподателят възразява, че по отношение на установеното с акта вземане е изтекла абсолютната погасителна давност. Счита и че не дължи таксата по чл. 75 от ЗМДТ /отм. – в сила до 01.01.1999 г./, тъй като през 1998 г., за която му е начислена такса е бил в наемни отношения с район О. с месечен наем от 28 000 неденоминирани лв. за 20 кв.м., върху които е поставен негов павилион от 1990 г. П. е бил поставен по силата на чл. 120 от ЗТСУ /отм. – в ред. към 1996 г./ и чл. 120а от ППЗТСУ /отм./, въз основа на схема, одобрена от главния архитект на общината. Не е издаван акт за поставяне на павилион по реда на чл. 75 и сл. от ЗМДТ /отм./. От съда се иска да обяви нищожността на Акт за установяване на публично общинско вземане № 2/25.06.2002 г., издаден от Кмета на Район О. - Столична община, алтернативно се прави искане да бъде отменен като незаконосъобразен.
В съдебно заседание по делото жалбоподателят се явява лично и с упълномощения адв. Г. и поддържа жалбата.

Ответникът – Кмета на Столична община – не се представлява в съдебно заседание по делото и не взема становище по жалбата.
Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:
С Акт за публично общинско вземане № 2/25.06.2002 г. на Кмета на район „О.” – СО, издаден на основание чл. 16, ал. 2 от Данъчния процесуален кодекс /ДПК – отм./ е постановено събиране на дължими суми за публично общинско вземане в размер на 4 819,39 лв. от Ф. А. Г., съставляващо такса по чл. 75 от ЗМДТ – в сила до 01.01.1999 г. и дължимите лихви до датата на погасяването му. Посочено е, че публичното вземане произтича от ползване на общински имот 20,05 кв.м., находящ се на адрес [населено място], пл. Б. за времето от м.02.1998 г. до 31.12.1998 г.
По делото е представено писмо рег. индекс ПО-91-00-1/4 от 09.03.2005 г. на Кмета на район О., с което на основание чл. 145 от ДПК /отм./ [фирма] Ф. А. Г. е поканен доброволно да изплати така установеното задължение в 15-дневен срок от получаване на писмото, като му е указано, че в противен случай ще се пристъпи към принудителното му събиране по реда на чл. 145, ал. 6 от ДПК /отм./.
Няма доказателства за датата, на която оспореният акт е връчен на жалбоподателя. Подадена е жалба вх. №ПО-94-00-10/05.03.2012 г., до АССГ, чрез Кмета на Район О.. С определение № 1314/14.03.2012 г. по адм.д. № 2462/2012 г. на АССГ жалбата е изпратена по компетентност на Кмета на Столична община за произнасяне по реда на чл. 166, ал. 3 от ДОПК. Видно от писмо на Кмета на район О. – л. 56 от делото жалбата е постъпила в Столична община с рег. индекс 1100-230(1)/11.04.2012 г. В срока по чл. 155, ал. 1 от ДОПК Кмета на Столична община не се е произнесъл по подадената жалба. С вх. № 1100-230/2 от 28.05.2012 г. на СО е постъпила настоящата жалба. Същата е подадена в срока по чл. 156, ал. 5 от ДОПК, подадена е срещу подлежащ на оспорване административен акт и от лице, което има правен интерес, поради което като допустима, следва да бъде разгледана по същество.
По същество жалбата е основателна по следните съображения:
Съгласно чл. 9б от ЗМДТ (ред. ДВ, бр. 117/1997 г. – в сила към датата на издаване на процесния акт), вземанията от такси се установяват с акт на кмета на общината по реда на Закона за административното производство. Акт за установяване на публично общинско вземане № 2/25.06.2002 г. е издаден от Кмета на район О. - СО, следователно е издаден при липса на компетентност. Това е така, тъй като ЗМДТ не предвижда възможност за делегиране на компетентността по издаване на тези актове. Неправилно е позоваването в текста на Акт за установяване на публично общинско вземане № 2/25.06.2002 г., че се издава на основание чл. 16, ал. 2 от ДПК /отм./. Цитираният текст предвижда, че ако в съответния закон не е предвиден ред за установяване на публичното вземане, то се установява по основание и размер с акт за публично вземане, който се издава по реда, предвиден в Закона за административното производство, за издаване на административен акт. Ако в съответния закон не е определен органът за издаване на акта, той се определя от кмета, съответно от ръководителя на ведомството. В текста на чл. 9б от ЗМДТ (ред. ДВ, бр. 117/1997 г. – в сила към датата на издаване на процесния акт) еднозначно е посочено, че актът за установяване на вземанията от такси следва да бъде издаден от кмета на общината.
От изложеното следва, че оспореният Акт за установяване на публично общинско вземане № 2/25.06.2002 г., издаден от Кмета на Район О. - Столична община е

нищожен.
При този изхода на спора на жалбоподателя се следват разноски, но предвид липсата на искане в тази насока, такива не се присъждат.
Воден от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, Първо отделение, 18–ти състав

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖЕН по жалбата на Ф. А. Г., в качеството му на [фирма], Акт за публично общинско вземане № 2/25.06.2002 г., издаден от Кмета на район О., мълчаливо потвърден от Кмета на Столична община.
Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

СЪДИЯ: